

[Glistrup]

grundlag, at vi bare render rundt og foretager ekspropriationer, uden at folketinget bliver blandet ind, når folketinget har været så meget blandet ind, som det i øvrigt har været i Storebæltssagen. Derfor må loven væk.

I øvrigt fik vi ikke ud over dette arealekspropriationsargument fra hr. Svend Erik Hovmand noget som helst argument fra tilhængerne for, at loven skal blive stående i Lovtidende.

Det blev sagt af ministeren, at han måtte henvise til, hvad han sagde i oktober, men ministeren sagde jo ikke noget i oktober om det emne overhovedet. Så henviste den socialdemokratiske ordfører til det, ministeren havde sagt i dag, og som altså var en henvisning til, hvad han havde sagt i oktober, hvor han ikke sagde noget. Sådan kan vi blive ved med at synge fuldstændig på Helge Kjærulff-Schmidt-måner, hvordan man absolut ikke har nogen som helst andre argumenter for at lade denne lov blive stående, end at nu har fremskridtspartiet jo foreslået, at den skulle ophæves, og så må man da virkelig ikke risikere at komme til at stemme for et fremskridtsforslag. Det var i virkeligheden den eneste begrundelse, der var i den henseende.

Da man ikke rigtig kunne komme nogen vegne med at angribe indholdet i fremskridtspartiets forslag, gav man sig en hel del gange til at angribe bemærkningerne, og det var præcis på samme måde, som når man i øvrigt angriber bemærkninger fra fremskridtspartiets side. Man sagde: der er meget i de bemærkninger, som er utiltalende, og som vi ikke kan lide osv., men ikke ét eneste konkret eksempel. Det svarer fuldstændig til den debat, der i øvrigt går ud over land og rige, hvor man siger, at fremskridtspartiet udtaler sig sjofelt og latrinært osv., men der er stadig væk ikke nogen som helst, der kan bebrejde os ét eneste uovervejede ord, ét eneste sted, hvor vi skulle have formuleret os på en måde, som der skulle være nogen som helst saglig grund til at angribe. Det er altså præcis det samme som det, vi har oplevet i den standende debat i øvrigt i relation til folketingets forretningsorden.

Hr. Bollmann havde en lille smule fugls føde på sine angreb, og han blev så fulgt af sin tilhænger hr. Ib Nørlund, der sagde det samme, nemlig at man ikke kan finde ud af, om fremskridtspartiet vil have en Storebælts-

forbindelse eller vi ikke vil have en Storebæltsforbindelse. Vi vil gerne have en Storebæltsforbindelse, når der vel at mærke er et realistisk økonomisk grundlag bag ved det. Men vi vil ikke have en lov, som er bygget på en forældet teknik. Vi vil rydde grunden, sådan at der kan blive basis for at lave en Storebæltsforbindelse på grundlag af den til enhver tid tidssvarende ajourførte teknik. Det er det, vi vil, og så skal selvfølgelig ikke blot teknikken, men også økonomien være i orden, og det vil den være hos en privat bygherre, men ikke hos staten, i hvert fald ikke før der er gået en halv snes år eller mere, efter at den nuværende regering er trådt tilbage og vi virkelig er begyndt at få et fornuftigt styre her i landet.

Den eneste betragtning fra ordførernes side, som jeg i og for sig var noget ked af at høre, var hr. Ib Nørlunds, da han sagde, at fremskridtspartiet tilsyneladende var akkurat ligeglad med arbejdsløsheden her i landet, for den har vi ikke skrevet noget om i bemærkningerne til dette forslag. Jeg er bange for, at der også er andre her i landet, der har læst forslaget lige så overfladisk som hr. Ib Nørlund, og jeg beklager, at vi ikke har skrevet det sådan, at det også kan dække inden for hr. Ib Nørlunds kreds. Når vi i bemærkningerne starter med og hele tiden præciserer, at Danmark skal have orden i sin økonomi, og hvis staten bygger en Storebæltsbro nu, så ødelægger vi økonomien, er det selvfølgelig og selvforståeligt underforstået for os, at vi først og fremmest skal have orden i vores økonomi for at klare beskæftigelsesproblemet. Det er jo det, der i den grad gennemsyrrer hele dette forslag. Vi afskaffer arbejdsløsheden ved at få en fornuftig statsøkonomi, og en fornuftig statsøkonomi forudsætter, at vi ophæver denne lov. Stem for lovforslaget!

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Som jeg sagde i mit første indlæg, synes jeg ikke, at der er baggrund for at genoptage en Storebæltsdebat så kort tid efter en meget lang redegørelsesdebat og forespørgselsdebat. Jeg vil blot rette en enkelt misforståelse. Hr. Glistrup citerede fra mit indlæg ved debatten i oktober, at jeg skulle have sagt, at man ikke kunne forpligte en regering. Det, jeg sagde